

behandlingsapparat, bl. a. omfattende ansættelse af en psykolog og en psykiater. Disse skal også stå til rådighed for de øvrige anstalter, og i øvrigt må anstalterne ved bygning af værksteder etc. sættes bedre i stand til at give beskæftigelsesmuligheder med henblik på resocialisering.

Anstalterne foreslås nu drevet som åbne anstalter, og forsorgslovens krav om opdeling i arbejds- og forsørgelsesafdelinger foreslås ophævet, således at det fremtidig beror på de særlige forhold på den enkelte anstalt, om der skal finde en opdeling sted.

På baggrund af det meget lille klientel, som hidtil efter de gældende bestemmelser har måttet anbringes på tvangsarbejdsanstalter, og under hensyn til at anstalterne i øvrigt foreslås drevet som åbne anstalter, finder udvalget det ikke rimeligt at opretholde tvangsarbejdsanstalterne. Da der stadig vil være et vist behov for anbringelse på lukket afdeling — enten som en direkte følge af den indlagtes forhold eller som disciplinær foranstaltning — foreslås sådanne indrettet på enkelte anstalter.

Efter de gældende bestemmelser i forsorgsloven fastsætter socialministeren *takster for opholdet på arbejdsanstalterne*. Denne takstmæssige betaling erlægges til anstalten af den kommune, for hvis regning den indlagte forsørges, og anmeldes til refusion efter samme regler som ydet kommunehjælp. Den øvrige — og efter den gældende praksis for takstfastsættelse langt overvejende — del af udgifterne fordeles efter folketal på amtsråds-kredsen og de i forbindelse med denne stående købstæder.

De til grund for denne betalingsordning liggende forudsætninger er efter udvalgets opfattelse ikke til stede mere. En del af arbejdsanstalterne er, efterhånden som mange af disse er blevet nedlagt, i højere grad blevet landsdelsanstalter. Det er de områder og kommuner, inden for hvilke disse anstalter ligger, der i langt overvejende grad kommer til at bære udgifterne ved anbringelserne på anstalt. For anstaltskommunerne i almindelighed gør det forhold sig gældende, at trangen til anbringelsen, skønt den har foreligget forinden, ofte først konstateres ved den pågældendes henvendelse til denne kommune, der så må udrede den takstmæssige betaling for opholdet.

Udvalget foreslår som en konsekvens heraf taksterne for ophold på arbejdsanstalterne fastsat således, at der ved disse takster søges dækket den største del af driftsudgifterne (ca. 90 pct.), og det foreslås endvidere, at der af taksterne — som efter de gældende regler om refusion af kommunehjælp — refunderes $\frac{3}{10}$ af statskassen, medens $\frac{7}{10}$, herunder

den tidligere opholdskommuneandel på $\frac{3}{10}$, som anstaltskommunen ofte kommer til at bære efter den gældende ordning, refunderes af det mellemkommunale refusionsforbund. Af praktiske grunde foreslås hele refusionen ordnet gennem socialministeriet.

Den resterende del af driftsudgifterne foreslås som hidtil betalt af amterne (amtskommune samt købstæder) ud fra ønsket om at bevare en lokal interesse i en forsvarlig drift af anstalten. Der bliver imidlertid, som det fremgår af foranstående, her tale om en langt mindre andel end hidtil.

Takstfastsættelsen skal ske individuelt under hensyn til den meget forskelligartede drift af disse anstalter. Det forudsættes, at der ved fastsættelsen af taksterne også skal tages hensyn til bygningsmæssige udgifter, herunder udgifter til forrentning og afskrivning. Herigennem vil man kunne fremme de ombygninger og den modernisering af anstalterne, som vil være påkrævet for at opfylde de krav, som fremtidig agtes stillet til anstaltsforsorgen.

En særlig ordning foreslås truffet med hensyn til de anstalter, til hvilke der skal knyttes særligt behandlingspersonale, eller hvorpå der skal indrettes lukkede afdelinger, jfr. forslaget til § 70 A, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Udvalget fremsætter *yderligere enkelte forslag*. Med særligt henblik på de unge, der er flyttet fra land til by og ikke vinder indpas i bysamfundet, stiller udvalget forslag om en lømpelse af forsorgslovens forbud mod ydelse af rejsehjælp. Endvidere stilles der bl. a. forslag om ændringer i forsorgslovens bestemmelser om indlæggelse på anstalt og visse i forbindelse hermed stående bidragsbestemmelser.

Da regeringen kan tiltræde de af udvalget stillede forslag, fremsættes nærværende lovforslag, der i det væsentlige er i overensstemmelse med det af udvalget udarbejdede lovudkast. Under hensyn til, at der ikke samtidig kan fremsættes forslag i overensstemmelse med udvalgets betænkning om forsorgen for alkohollidende, har man på dette område måttet bibeholde den hidtidige terminologi. Dette giver sig udtryk i forslagene til ændring af §§ 52 og 321. Af samme grund har man måttet foreslå en formel ændring i § 316, der i øvrigt indtil videre opretholdes i sin nuværende skikkelse.

De økonomiske virkninger af en gennemførelse af forslaget vil blive, at medens udgifterne ved anstaltens drift ikke skulle stige væsentlig, vil fordelingen af udgifterne blive ændret, idet en mindre del af disse fremtidigt vil falde på de kommuner, der hidtil har dækket underskudet ved driften, og der bliver ikke nogen direkte udgift for den kom-